

TRNAVSKÁ



RODINA

ZVESTI TRNAVSKÝCH

KATOLÍKOV • Č. 10

Sila Ducha Svätého.

„Keď zostúpi na vás Duch Svätý,
dostanete silu... (Sk 1, 8.)

V dnešnom svete veľa sa hovorí o sile. Po objave úžasnej energie v atome a potom, že túto zázračnú silu vedel ľudský um uvoľniť, vytvoril najnebezpečnejšiu ničivú zbraň sveta. Mená Hirošima, Nagasaki ostanú navždy späté s účinkami tejto ohromnej ničiacej sily. Čo kráčaľo v jej zápätí? Pohroma, ničenie státisícov ľudských životov; trosky, runy príbytkov, tovární, kultúrnych pamiatok. Tak sa reprezentovala najnovšie objavená a uvoľnená sila prírody, do ktorej vnikol ľudský duch svojim rozumom, nedozierne veľkým to darom Božím. Je možné, že sa podarí objaviť ešte ničivejšie sily, keby prišlo znovu k zmeraniu síl národov v zápase na život a smrť.

Dejiny ľudstva však dokazujú, najmä posledné desaťročia a nedávna krutá vojna, že nadarmo postavíme aj všetky hmotné prostriedky do boja, nadarmo obetujeme všetko tej ničivej hmotnej sile, nepribližujeme sa k pokoju, ani k šťastlivému a požehnanému životu. Ak bude chcieť človek sotvať na tejto hmotnej základni a nepovznesie sa do ríše duchovnej k svojmu Stvoriteľovi, nepríde medzi nás ani pokoj, ani požehnanie, ani šťastný život.

Svätodušné sviatky pripomínajú človekovi na celej zemeguli skutočnosť, ktorá sa odohrala v Jeruzaleme skoro pred 2000 rokmi. Splnily sa slová Ježišove:

„... keď zostúpi Duch Svätý na Vás, dostanete silu a budete mi svedkami v Jeruzaleme a v celom Judsku i v Samárii až po kraj sveta“. (Sk 1, 8.) Duch Svätý zostúpil na apoštolov a na ich skromnú skupinu. Prišla na svet aj viditeľne a hmatateľne sila samého Boha. Prišla sila duchovná, večná a nepremožiteľná, aby presádzala do života zákon Kristov, zákon, ktorý dáva jedinečný a jediný základ pre uskutočnenie opravdivého šťastného života už tu na zemi.



Zákon tento je zákon lásky k Bohu a bližnému so všetkými dôsledkami. Tento zákon, vyvierajúci z Boha, z najsvätejšej sily Ducha Svätého je v protive s tým, čo si človek, ktorý sa len o hmotu stará a len o rozvinutie hmotných síl sa bojí, nijako nevie zadovať.

Prišiel Duch Svätý, priniesol svoju silu, ktorou posvätil a pretvoril apoštolov, prišiel Duch Svätý, priniesol svoju svätú nadzemskú duchovnú silu,

ktorá pretvára každého človeka v krste svätom; prišiel Duch Svätý, ktorý ako sila Ducha Božieho na rytiera pasuje kresťana-katolíka vo sviatosti birmovania. Táto sila pôsobí od tej chvíle, keď Boh stvoril hmotu sveta a keď vyriekol proti panujúcej tme: Fiat lux — nech je svetlo! Táto svätá sila pôsobí nepretržite i cez Starý zákon, kde sa javí v udržiavaní pravej viery v pravého Boha a ktorá, keď sa naplnily dni, prichádza s posol-

stvom Božím do Nazaretu k najčistejšej Panne, aby dala život Synovi Božiemu podľa tela.

Sila Ducha Svätého pôsobí v apoštoloch a ich nástupcoch, ktorí prevzali prikázania Kristove a Jeho učenie, skrze Ducha Svätého.

Sila Ducha Svätého je zárukou neomylnosti a nepremožiteľnosti nevesty Kristovej — Jeho svätej cirkvi rímskokatolíckej.

Nám, ktorí dnes neraz prežívame nemalé skúšky, neraz treba prekonávať nemalé prekážky, nám, ktorým treba sa borieť za duchovné hodnoty, nesmie nikdy chýbať nielen povedomie sily Ducha Svätého, lež On sám s plnosťou svojich darov má prebývať v nás, máme byť skutočnými Jeho chrámami. A takými sme, ak žijeme podľa viery, ak sme v stave posväcujúcej milosti, čiže bez smrteľných hriechov.

Kristus sám nepredpovedal, že budeme mať život ľahký a bez krížov. To nie! Lež vyzval a vyzýva každého svojho stúpenca, aby si vzal svoj kríž na plec a tak kráčal za Ním. Ale vedel, že my bez sily shora by sme to nevládali vykonať, ani sami apoštoli nie, pre-

to im a aj nám prisľúbil a poslal Obráncu, Ducha pravdy a sily Ducha Svätého. Otvoril pramene tejto sily Božej vo sviatostiach.

Vo svätodušné sviatky zamyslime sa nad týmito skutočnosťami. Uvažujme o sile hmoty a o sile Ducha Svätého. Či nie je Duch Svätý mocnejší? Strach nás síce naplňuje, keď si predstavujeme účinky hmotných síl, rozpútaných človekom, ak sa tento človek vo svojom duchu neodpúta od hmoty a nepovznesie sa k Duchu Božiemu, k Duchu lásky a pravdy. Nádej a istota však panuje v našich dušiach, ak podľa viery žijeme, ak zákon lásky k Bohu a bližnému zachovávame, ak sme skutočne chrámami Ducha Svätého. Vtedy nech sa stane na svete hocičo, nezakolíšeme, od svojho večného cieľa neodbočíme, ba budeme poblúdených privádzať na správnu cestu pravdy, spravodlivosti a lásky, budeme vďačne vydávať svedectvo Kristovi pred každým a všade, lebo Duch Svätý sostúpil aj na nás a dostali sme Jeho silu, ktorá účinkuje v nás.

Dr. Ambróz Lazík.

Sv. omša — duchovný odpočinok.

Raz predložil akýsi mladý Žid otázku rabinovi: načo je sobotňajší odpočinok? Rabin mu odpovedal podobenstvom:

— Keď boli naši otcovia v babylonskom zajatí, žil medzi nimi levita Kore aj so svojou rodinou. Raz sa mu zjavil anjel Boží v podobe kráľovského vyslanca a vyzval ho, aby sa vrátil so svojou rodinou do vlasti otcov. Sľuboval, že mu bude pri tom pomáhať. Kore sa vybral na cestu cez púšť. Unavený a vyčerpaný putoval už šesť dní. Vtedy zazrel na púšti stan. Prišiel k nemu a ľudia, čo boli v stane, ho láskavo prijali. Dali sa mu najesť, napiť, nakŕmili aj jeho zvieratá a keď si cez sobotu odpočinul, pustil sa znova na cestu. To sa opakovalo každú sobotu. Celá cesta trvala osemdesiat dní. Keby nebolo bývalo soboty, bol by Kore zahynul na ceste. Sobotňajší odpočinok zachránil život jemu i jeho rodine.

Podobenstvo skrýva v sebe veľa pravdy. Ukazuje, že človek aj s prirodzeného hľadiska potrebuje v určitom odstupe času odpočinok. Potrebuje ho ľudské telo, potrebuje ho aj nemá zver. Je teda veľkým hriechom na ľudstve zbavovať človeka nedeľňajšieho oddychu.

Ešte viac ako viditeľná príroda potrebuje odpočinok v nedeľu ľudská duša. Celý náš život podobá sa púti cez púšť, plnej trampôt a prekážok. Ťarchu tejto cesty musí znášať najmä duša, ako hýbateľ a udržiavateľ života. Nedeľa má byť pre ňu dňom osvieženia. Ale nie hocijaká nedeľa.

Mnoho katolíkov sa dáva zviazať pokušením, najmä v letnom čase, že najlepší odpočinok v nedeľu je na sviežom vzduchu, v horách, na kúpalíšti a podobne. V takom prípade sa radi vymykajú zo slyšania sv. omše. Myslia si, že každá minúta, strávená v kostole, je útokom na ich zdravie, lebo o toľko menej budú dýchať svieže povetrie. Telo bude ukrátené o zdravý pohyb...

A veru sa poriadne mýlia. Vzduch, voda, slnce —

môžu osviežiť telo, ale hlavný zdroj života, dušu, veru neosviežia.

— Kedysi ako mladý študent — rozprával mi môj známy — šiel som navštíviť rodinu, ktorá bývala v susednej dedine. Boly práve hody. Nevieť už, či som si nedobre vypočítal čas, alebo som bol natoľko farbavý, ale dosť na tom, že som zmeškal nedeľňajšiu sv. omšu, hoci som pôvodne mienil na ňu ísť. Ľudia sa práve vracali z kostola, keď som prišiel do dediny. Nik síce nevedel, že som nebol na sv. omši, ale ja som sa v duši hanbil. Celý deň mi nič nechutilo, celý týždeň som mal potom zabité. A viem prečo: duša si v nedeľu neodpočinula, nestretla sa so svojím Bohom...

V hymne k Duchu Sv. spievame: „v práci si poľahčenie, v sparne si ovlaženie, v plači si potešenie...“

To platí nielen o osobe Ducha Svätého, ale o celom trojjedinom Bohu, ktorému sa klaniame vo sv. omši, s ktorým sa vtedy stýkame ako nikde inde. „Všetko dobré mi prišlo s ňou“, hovorí sv. Písmo o Múdrosti Božej. Tieto slová možno vzťahovať i na sv. omšu. Veru, len dobré a nič zlého. Veď slyšaním sv. omše:

vykonan som najkrajší skutok úcty k Bohu,

dušu som si okriak na Srdci Božom,

odniesol som si veľa pozhňania pre seba a bližných.

P. Félix Záhorec, S. J.

Členská schôdzka KJŽ a Mariánska akadémia Venca.

Dňa 23. mája o 3. hod. popoludní bude riadna členská schôdzka Miestnej odbočky Katolíckej Jednoty žien v ústrednom dome, Novosadská ul. č. 1. V rámci tejto schôdzky bude aj mariánska akadémia, ktorú usporiadajú členky Venca. Prosíme preto o hojnú účasť.

Predsedníctvo.

Odokryté poklady.

Hovorí sa, že vraj Jánošík kdesi v horách zakopal svoje veľké poklady a že kto ich raz šťastlivo nájde, stane sa neslýchaným boháčom. A boli už ľudia, ktorí tieto ukryté poklady hľadali, no vždycky bez výsledku. Povedačky zostali čírymi povedačkami.

No sú v našej blízkosti, na dosah ruky, iné poklady, a to ani nie ukryté, lež celkom zjavné, nie zahalené do tajomstva, lež prístupné každému, nie súdené šťastnému objaviteľovi, lež nástojčivo ponúkané každému katolikovi dobrej vôle.

Sú to odpustky.

Sú to tie odokryté poklady, poskytované Cirkvou v každom čase každému veriacemu. A predsa tak skromne využívané!

Čo sú odpustky?

Už v tejto otázke majú mnohí nejasno. Treba vedieť, že odpustky sú odpustenie časných trestov. Nie teda hriechov! Hriechy sa odpúšťajú ľútostivým pokánim a vyznaním pri sv. spovedi. Avšak tresty, čo sme si zaslúžili za svoje hriechy, sa nám neodpustili pri spovedi, iba nejaká čiastka časných trestov a pekelné tresty. Ostatné časné tresty, ktoré by sme mali znášať či už tu na zemi a či v očistci, môžu sa nám odpustiť odpustkami.

Aby sme odpustky získali, musíme vyhovieť týmto trom požiadavkám:

1. *Musíme byť v milosti posväcujúcej.* Veď kto jej nemá, je v ťažkom hriechu, za ktorý zasluhuje večný trest. Ako by sa teda mohol takému človekovi odpustiť časný trest, keď aj tak visí mu nad hlavou večný?

2. *Musíme chcieť odpustky získať.* Odpustky sú totiž veľký dar, a dar dostane iba ten, kto ho chce. Kto

by naň nereflektoval, nedostane nič. Preto máme vzbudiť *úmysel*, že chceme získať tie či oné odpustky, ináč bez tohto úmyslu nič nedostaneme.

3. *Musíme presne vyplniť predpísané podmienky.* Cirkev totiž celkom zadarmo nám odpustky neudeľuje, ale žiada, aby sme aspoň dačo aj my vykonali. A to „dačo“ nám *predpisuje* pri každých odpustkoch.

Pri *plnomocných* odpustkoch je to vždycky ako nevyhnutná predpísaná podmienka a) *sv. spoveď*, b) *sv. prijímanie*, c) *modlitba na úmysel sv. Otca* a d) *určený úkon* (napr. krížová cesta, sv. ruženec pred svätostánkom, známa modlitba pred krížom po sv. prijímaní a pod.), ktorý úkon je pri rozličných príležitostiach iný a iný.

Všetky odpustky môžeme obetovať aj za duše v očistci okrem tých, ktoré sv. Otec nepovolil obetovať za ne. Keďže však my nevieme, či Boh prijal toto naše obetovanie a či teda patričnej duši tresty odpustil (veď On nie je povinný to urobiť), je celkom odôvodnené, že za tú istú dušu aj *viac ráz* obetujeme odpustky.

Odpustky sú veľmi cenným darom, ktorý nám Cirkev dáva veľa a veľa ráz. Koľkým zlám a nešťastiam, ktoré ako tresty Boh na nás sosliala, by sme vyhli a o čo jasnejším by mohol byť náš život, keby sme sa usilovali, čo najviac odpustkov získať. V tej miere, v akej túžime získať odpustky, prejavujeme starosť o svoju dušu, čo má byť našou prvoradou starosťou.

Získať však odpustky — vyžaduje si s našej strany splnenie predpísaných podmienok, najmä však pravý život katolícky, život kajúcnosti a dôsledného plnenia zákonov božích bez ľahkomyselnosti a vypočítavosti. Nie *samými* odpustkami, ale *pravým katolíckym životom* si otvoríme bránu do neba.

(m. j.)

Sľúbil.

„Je trocha lepšie, milostivá pani.“

„Naozaj, pán doktor?“ pýtala sa matka.

„Horúčka klesla a zahlienený pľúcny hrot sa už čistí. Dúvajte mu aj naďalej obklady a predovšetkým zachovávajúte diétu! Dieťa nech radšej sedí. Ležať neodporúčam... Porúčam sa, milostivá pani.“ — Otec vyprevádzal lekára na chodbu.

„No?...“ V očiach sa mu odrážala nevýslovná stiesnenosť. Lekár zo súcitu trochu zaváhal. „Veď som vám to práve povedal.“ — „Iste, ja chcem však vedieť skutočnú a celú pravdu.“ — „A potom sa budete na mňa hnevať, že som vám to povedal.“ — „Vôbec. Ani trochu. Som muž, som otec. Môžem a chcem o všetkom vedieť!“ — „Teda chcete?“ „Áno!“ — „Vaše dieťa je stratené...“

Zatiaľ čo lekár zostupoval dolu schodmi, nešťastný otec sa držal zábradlia a cítil ako sa všetko okolo neho točí: steny, zábradlie, schody...

Bledý ako mŕtvolu vrátil sa do izby, kde bol veľký neporiadok.

Aké nepostrádateľné je aj to najmenšie dieťa v rodine. poznávame až vtedy, keď ho z jeho hier vytrhne naraz nemoc a prinúti ho ležať. Tep sa zrýchľuje a očka svietia horúčkou. Na svoje krásne hračky pozerá s bolestným úsmevom.

V takých okolnostiach ľahko pochopíme onen pestrý neporiadok v izbe: fľaštičky rozličného druhu a veľkosti ležia na stolkoch, stoličkách a kachliach, rodičia nevyspaní, nehľadia na seba, prechádzajú sem tam izbami a zasa sa vracajú k postieľke.

„Zdá sa, že horúčka stúpa. Hľaď, ako mu svietia oči... chudáčik... a ešte taký mladý! Môj drahušký, azda nechceš opustiť svoju mamičku?“

„Nehovor tak!“ prerušil ju otec. „Pripomínaš len, čo vôbec nechápeme.“

Sto razy už stáli nad postieľkou a pozorovali nežné stvorenie, drahú bytosť, zahŕňali ju najvrelejšou láskou a uspokojovali sa šťastnou nádejou.

...

Prekrásne aprílové ráno. Všetko sa teší jari. Na stroch už vidno listie a slniečko príjemne hreje. Dopadá aj na lôžko nemocného. „V taký čas sa neumiera,“ zvolala matka, trochu povzbudená lekárom a padla pred postieľkou na kolená.

Aj on sa chcel modliť, ale nevedel, čo by mal povedať. Ako úplný a o všetkom pochybujúci sveták bol už od svojho 16. roku nevercom. Sú však chvíľky, keď je modlitba taká dobrá, že aj úplný neverec hľadi na ňu závisťlivo.

Keď teraz videl manželku, ako sa v nezmernom žiali shovára s Bohom, pridal sa mimovoľne k nej. „Ak budú dvaja alebo traja prosiť Otca v mojom mene, dostanú,“ povedal

Slávnosť prvého sv. prijímania v hrubom kostole

Prvé sv. prijímanie dietok IV. a V. štátnej ľudovej školy (bývalej uršulínskej, evanjelickej a židovskej) bude vo farskom kostole sv. Mikuláša v nedeľu — 23. mája 1948 ráno o 1/29. hodine.

Prvoprijímajúce dietky oboch škôl sídu sa na dvore V. štátnej ľudovej školy na Halenárskej ulici (naproti Chlapčenskému sirotincu) o 3/48. hodine. Odtiaľ ich v sprievode odvedie do kostola Msgr. Augustín Raška, kantonik a dekan. Rodičia môžu zaujať miesta v laviciach pri oltári, ostatní v lodi kostola.

Pokrstení boli: Ferdinand Vojtech Ludvig, syn Ferdinanda a Melánie Duschekovej; Magdaléna Sittová, dcéra Jána a Anny Kopčikovej; Karol Horniak, syn Karola a Ireny Sedibovej; Kornélia Johana Takáčová, dcéra Erazma a Márie Nádaskej; Marta Jozefína Hlavatá, dcéra Fridricha a Márie Benovičovej; Vladimír František Jakubička, syn Michala a Márie Bradákovej; Viktor Jozef Jurik, syn Viktora a Márie Kozmálovej; Vlasta Jozefína Slováková, dcéra Jozefa a Jozefíny Kunákovovej; Miroslav Rudolf Kunák, syn Dezidera a Gabriely Košťálovej; Mária Darina Pristachová, dcéra Antona a Márie Antalovej Vyšnej; Kvetoslava Mária Hrnčárová, dcéra Františka a Kataríny Blštákovovej; Katarína Habersfeldová, dcéra Ernesta a Valérie Hirschfeldovej; Alžbeta Kováčičová, dcéra Jozefa a Márie Škrabákovej; Jozefína Rožičová, dcéra Jozefa a Márie Pechyovej.

Sobášení boli: Ján Jakúbek, úradník a Jozefa Klukayová, učiteľka, Ervín Holický, robotník a Alžbeta Košovičová, robotníčka; Tibor Berčák, holič a Alžbeta Vajdová rod. Biskupovičová, krajčírka.

Pochovaní boli: Adela Grossová, rod. Takáčová, 1862; Vendelín Štich, robotník, 1862.

Mariánska procesia.

V nedeľu 16. mája popoludní o pol 6. hod. sa shromažďia v chráme sv. Mikuláša veriaci zo všetkých troch trnavských farností, odkiaľ sa pohne procesia so zástavami a so sochou P. Márie ulicami: Hviezdoslavovou, Štefánikovou, cez Rybník ku kostolu Panny Márie Pomocnice kresťanov na Kopánke. Procesiu povedie osv. pán Msgr. Dr. Ambróz Lazík, apoštolský administrátor. Príležitostnú kázeň povie vdp. František Sersen, prof. bohoslovie. Cez procesiu sa modlíme ruženec a spievame mariánske piesne. Spev bude doprevádzať hudba.

Na Trnavskú rodinu predplatili a nadplatili:

Štefan Rožňák Kčs 1000.—; J. E. Jozef Čarský, biskup, Košice 300.—; František Jehlár; František Hričovský; Augustín Hajmási; Ferdinand Mack po 200.—; Ján Masár; Alojz Horák; František Kasner; Ludovít Petrás; Al. Ludovít Tibenský; Mária Nováková; Ján Pastýrik; Rozália Bábiková; Naďa Snažilová; Rudolf Jirman; Jozef Kochajda; Rod. Hučkova; Gregor Ordógh; František Reisinger; Mariánky ústav v Trnave; Ján Flóriš; Anton Solčány; J. Kubál; J. E. Dr. Michal Buzalka, biskup; Rudolf Klenkovič; Štefan Glinda; Anna Strižová; Jozef Sujanský, Handlová; Ludovít Takáč; Karol Liška; František Bilský; František Konsch; Július Adámy po 100.—.

Zamestnanci-robotníci expozitúry NUPOD v Trnave previedli medzi sebou sbierku na väčší križ do svojej robotníckej obedárne. Nasbierali Kčs 705.—, z čoho kúpili križ za Kčs 550.—.

Zvyšok Kčs 155.— venovali robotníci jednohlasne na katolícky časopis „Trnavská rodina“.

Kristus Pán. Kľaciac pred malým križikom, urobeným zo slohoviny a visiacim ako by na ochranu nad lôžkom, prosili o ľahu: „Otče náš, ak je možné, odním od nás tento kalich!“

Vtedy pocítil otec nevyhnutnosť dať Bohu nejakú obeť, niečo mu obetovať.

„Ak sa uzdraví moje dieťa, sľubujem ti...“

Uvažoval, čo sľuobiť... niečo ľahkého, čo by bolo odvolaním a nápravou jeho hriechnej a ľahostajnej minulosti. Naraz zvolal:

„Žena, ak sa náš syn uzdraví, budeš šťastná. Ja... ja... budem počnúť týmto rokom na Veľkú noc pristupovať k sviatosti pokánia.“

Na druhý deň prišiel lekár. Keďže bol skoro istý, že dieťa zomrelo, zastavil sa dolu u vrátnika. „Ako je?“ pýtal sa. — „Noc bola dobrá,“ odvetil. „Chybná dokonca vrela, že dieťaťu je oveľa lepšie.“ — „Nemožné!“ — „Ani v dome nechcel tomu nik veriť.“ — „To si myslím.“

A naozaj. O desať dní neskôr bolo vidno v Lucemburských sadoch slabého, celkom bledého, ale veľmi živého chlapca s veľkými modrými očami. Vedľa neho kráčal otec. Strasti minulých dní ho poznačily. Veď div, že sa nervove nezrútil. Vtedajší svoj stav poznáva, keď si spomenie na sľub... na ten nesmyselný sľub... ó to dieťa! Ale ktorá sila nepodľahne niekedy svojej slabosti! Len keď je už po hrôzach; teraz príde k slovu zasa chladný rozum.

Nasledujúce dni prežil otec v myšlienkach na svoj sľub. Začal zaháňaf myšlienku, že by ho mal splniť. On by mal

ísť k prijímaniu? Vysoko vzdelaný muž? ... Štátny úradník? ... Profesor na vysokej škole? Nie, to nejde, taký sľub je iste neplatný! ... A napokon, sľub môže len vtedy viazať, ak sme ho urobili s chladnou rozvahou a slobodne. A vtedy, pri smrteľných bolestiach svojho syna, bol som predsa bez smyslov, to je evidentné. Bol som celkom bez smyslov, celkom zmätený. Preto neplatí nič, čo som v tomto blúznení sľúbil. Všetko bolo nezáväzná. Urobím niečo len z dobrej vôle, myslel si, hoci — keď to presne vezmeme — nie som k ničomu viazaný. Čo by som mal však urobiť? Dať almužnu? Almužna je vždy niečím dobrým a ona výborne nahradí moju Veľkú noc!

Od toho dňa sa cítili šťastnejšími všetci žobráci ktorých stretol.

V poslednom týždni veľkonočnej doby sa ho zmocnil zvláštny nepokoj: veď sľúbil, že splní svoju veľkonočnú povinnosť. Azda musí splniť slovo... Komu to sľúbil? ... Bohu? ... Veď už v neho neveril! A potom... musel by si kľaknúť do spovednice, vzbudil úkon dobrej vôle... a prenechal kňazovi zodpovednosť, aby ho na jeho ceste udržal... ale on a pokľaknúť v chráme na kolená? U sv. Sulpícia — pred zástupom ľudí? Čo by si pomyslely ženy jeho kolegov? Ale nie, aspoň raz po 32 rokoch!

V poslednú nedeľu, hnaný nepokojom a trýznený neistotou, prišiel do chrámu. Ešte za šera. Možno... Nejaký duchovný... v prázdnej postrannej kaplnke?

Uprostred lode zmocnila sa ho však prudká vlna nevíle,

Slávnosť Božieho Tela

toho roku pripadá na štvrtok — 27. mája — **Poriadok** bude tento:

o 8. hod.: slávnostná sv. omša v kostole — a zároveň tichá sv. omša pre školy so spevom, hrá saleziánska hudba — **vonku** pri soche sv. Jozefa.

Sprievod sriadi sa **hneď po sv. omši na Kapitulskej ulici** a pôjde ulicami: Seredskou, Kollárovou, Rázusovou, Masarykovou, Hviezdoslavovou a Seminárskou k oltáru pri soche sv. Jozefa. Tu sa odbaví záverečná pobožnosť: Te Deum, Antifona, Tantum ergo s požehnaním, sviatosť Oltárnu do kostola zanesieme v sprievode asistencie a duchovenstva.

V sprievode pôjdeme v **6-stupoch** podľa tohto poriadku:

Križ.

1. Chlapci I.—V. štát. ľud. školy.
2. Štát. meštianska škola chlapčenská.
3. Žiačky I. až V. štát. ľud. školy.
4. Štát. I. a II. mešt. škola dievčenská.
5. Rodinná škola.
6. Obchodná akad. a škola a) dievčatá, b) chlapci.
7. I. štátne gymnázium.
8. II. štát. gymnázium, Učit. akadémia.
9. Kat. tovarišský spolok.
10. Gazdovia, robotníci, remeselníci.
11. Katolícka jednota žien.
12. Spolok sv. Ruženca.
13. Spolok dietok mariánskych.
14. III. rad sv. Františka.
15. Mariánske kongr.: sv. Margity, sv. Uršuly, sv. Notburgy a sv. Agnesky.
16. Hudba.
17. Mariánske kongr. mužov a mládencov.
18. SMBS. (JKM).
19. Hasiči.
20. Antonkári.
21. Deti Gardy B. Srdca — s odznakmi umučenia.
22. Družičky.
23. Ženské rehole: Premonštrátky, Dcéry Bož. lásky, sv. Križa, Vincentky.
25. Rehoľní a svetskí duchovní.
26. Asistencia.

posledný nápor lenivosti: Nie, to nie je možné! Bolo by to na smiech, robili by si z toho žarty. Obrátil sa, vyšiel z chrámu a aby všetko razom skončil, vstúpil do obchodu s lahôdkami. Vzal si bez rozmýšľania akýsi zákusok a rýchlo ho zjedol. Aspoň zahnal hlad a prefal navždy osudnú nerozhodnosť.

Medzitým, čo si čistil ruky a pozoroval okoloidúcich, zbadal svojho drahého Janička, ako sa blíži, vedený vychovávateľkou. Dieťa ho tiež zbadalo, zakývalo radostne rukami a zvolalo: „Otec... otecko!... Je...“

Nedokončilo vetu. Letiace auto obchodníka s mliekom rútilo sa na dieťa. Skôr, než ono mohlo prebehnúť, rozdrvilo mu voz prsia a s hukotom, ako by s vetrom o závod, uháňal k stanici na Mont Parnase. Ľudia sa shlikli okolo skrvaveného a sebou trhajúceho dieťaťa.

27. Celebrant so sviatosťou Oltárnu. Po oboch stranách: žiačky s laliami.

28. Zástupcovia úradov, vojska, žandárstva.

29. Členovia zastupiteľstva cirkevnej obce.

30. Veteráni.

31. Veriaci, nezapísaní v spolkoch.

P o z n á m k a : Sv. omše v trnavských kostoloch: na Tulipáne o 7. a 10. hod.

Vo farskom (hrubom): o 6., — 1/28., — 10. a — 12. hod. V jezuitskom: o 1/26., — 1/27., — 7., — 8., — 9., — 10., — 1/212. hod.

Vo františkánskom: o 6., — 8., — 9., — 10. a — 11. hod. V paulínskom: o 9. hod.

V kostole sv. Heleny: o 8. hod. a o 1/412. hod.

Na Kopánke: o 9. a 11. hod.

V kostole Uršulíniek: o 8. hod.

Oltáre budú umiestené: I. v kláštorku (voj. nemocnica), II. pri kostolíku sv. Heleny (špitálek), III. pri radnici, IV. pri uršulínskom kostole. — Priestory pred domami, kade pôjde sprievod, i okná domov ráčte dôstojne upraviť a ozdobiť.

Pokyny: Do sprievodu všetky skupiny v spolkoch organizované i neorganizované — **nastúpia po 6** — a nie viac a nie menej.

Veriaci nech nestoja po chodníkoch, ale nech sa zapoja do sprievodu — z úcty a z lásky ku Sviatostnému Vykupiteľovi prinesme túto obeť!

Medzi účastníkov budú rozdane **piesne** zvlášť pre tento sprievod natlačené. — Spievajme všetci! Ukážme i tým, že Ježiša milujeme!

Každý účastník nech sa ochotne podrobí pokynom usporiadateľov, ktorými budú členovia miestnej odbočky Kresťanskej charity.

Školy — nastúpené — nech sa zúčastnia **sv. omše pri soche sv. Jozefa** na námestí pri kostole sv. Mikuláša o 8. hodine.

Cez Oktávu Božieho Tela — každý deň bude vo farskom kostole sv. Mikuláša **ráno o 6. hod. spievaná sv. omša**. Od hlavného oltára pred sv. omšou prenesieme sviatosť Oltárnu k oltáru Božieho Tela — po sv. omši v sprievode zasa k hlavnému oltáru, kde sa po požehnaní bude podávať sv. prijímanie. — **Večer o 7. hod.** tak isto pôjde sprievod od hlavného oltára a po litániach (pri oltári Božieho Tela) vráti sa späť k hlavnému oltáru, od ktorého bude dané požehnanie.

Otec sa nehýbal s miesta. Priatelia, z jeho štvrti sa ponúkli, že ho odprevadia domov. Dalo im to roboty.

Teraz ho všeobecne pokladajú za pomätenca. Medzi rozhovorom každú chvíľku sa zastaví, pozoruje so zvláštnym výrazom očí svoje okolie a stále opakuje: „Zabil som svojho syna!“ — „Veď predsa viete, že ho prešlo mliečarove auto!...“ — „Vravím vám, že som to bol ja!... Myslím, že to viem lepšie ako vy!“

Pierre L'Ermite.

Divadelný krúžok MK svätej Agnešky v Trnave usporiadal v nedeľu dňa 9. mája 1948 o 20. hodine v Prednáškovej sieni Mariánskych kongregácií (u jezuitov) divadelné predstavenie „HLAS ZVONA“, činohru, ktorá sa pekne vydarila.

Vydarená púť Trnavčanov v Modranke.

Okolo 7000—8000 Trnavčanov putovalo do Modranky dňa 2. mája 1948, aby prosilo P. Máriu o ochranu a pomoc. Mládež i dospelí, deti i starci kráčali spoločne za spevu s Msgr. Augustínom Raškom, dekanom a farárom. Stovky prijímajúcich v Trnave i v Modranke sú dôkazom, že účastníci kajúcnosťou, ktorú žiadala Matka Božia vo Fatime a pravým pokáním chcú vyprosiť pokoj, požehnanie od P. Ježiša na prímluvu Matky. Povzbudzujúcu kázeň povedal vdp. Peter Rajtár, direktor saleziánov v Trnave-mesto. Oduševnil veriacich k pravej úcte k Nebeskej Matke, ktorá nikdy svojich ctiteľov nenechala bez odmeny. Daj Bože, aby ovocie púte ukázalo sa v čistejšom praktickom katolíckom živote v rodinách i v spoločnosti. **Pozorovateľ.**

Na maľovanie kostola františkánov obetovali:

N. N. Kčs 50.—; N. N. 180.—; N. N. 50.—; rod. Šmigura 5000.—; Ježová Mária 100.—; N. N. 200.—; Bohuznámy 500.—; N. N. 100.—; N. N. 200.—; Modrdorfská M., H. Lovčice 180.—; Polócik Saloma, Valtašúr 100.—; Lisková Etela, Valtašúr 60.—; Nižnánska Františka, Šúrovce 200.—; N. N. 500.—; N. N. 50.—; Hlavatovičová M., H. Dubové 100.—; Veiberová M. 500.—; Slezáková V., Špačince 20.—; Matuškovičová Paulina 100.—; N. N. 140.—; N. N. 100.—; Glas Kat., Cifer 100.—; Terciári Dolná Krupá 620.—; Bachratá Ter., Dol. Krupá 50.—; Pecková Mária, Rožindol 150.—; Ondrejčková Anna 500.—; Sládkovičová Kat. 200.—; Terciári Vištuk 300.—; Solčányi Anton 300.—; N. N. 200.—; V. N. 100.—; N. N. 300.—; Krištofik Štefan ml. 500.—; Dobrovodský Michal, Biely Kostol 50.—; rod. Zánický 500.—; Ruženčari (15 sestier) 1500.—; Banášová Magd., Gest 50.—; Rakús Róza, Kerestúr 50.—; O. K. 1000.—; N. N. 100.—; Jankovič Ján 100.—; Peterlenič B., Rožindol 100.—; Štich Lad. 100.—; Krupková Alžbeta, Malé Brestovany 100.—; N. N., Rožindol 50.—; Čambal Anton 100.—; Remenár Rud. 1500.—; N. N. 1000.—; rod. Gálova 200.—; N. N. 1000.—; N. N. 100.—.

Všetkým milým dobrodincom vyslovujem úprimné Pán Boh zaplatí!
P. Dionýz Tomašovič, gvardián.

Zmena terciárskeho zhromaždenia: Keďže 30. mája sú voľby, zhromaždenie pre terciárov bude v nedeľu 23. mája popoludní o 2. hodine!

Fara Najsv. Srdca Ježišovho na Tulipáne.

Pokrstení boli: Jarmila Prokopová, dcéra Vojtecha a Olgy Reiterovej; Lujza Mária Petrášová, dcéra Jozefa a Ruženy Pösingerovej; Monika Jolana Barbuštiaková, dcéra Andreja a Márie Tenkej; Marcela Štefánia Jankovíková, dcéra MUDr. Marcela a Magdalény Onderkovej.

Pochovaní boli: Elena Köröšiová, dieťa; Amália Voleková, pomocnica v domácnosti, 51-ročná; Ľudovít Drozd, robotník, 18-ročný; Štefan Gašparík, 70-ročný.

Ohlášky majú: Gustáv Stacho, robotník a Rozália Przybylková, robotníčka; Pavol Staník, člen NB a Terézia Žembová, súkr. úradníčka; Karol Kúnovský, súkr. úradník a Margita Novosedlíková, domáca; Viliam Mrva, obchodník a Anna Tibenská, domáca; Pavol Vifazka, automechanik a Štefánia Rajnínecová, domáca.

Sobášeni budú: V nedeľu 16. mája popoludní o 5. hod. Gustáv Stacho a Rozália Przybylková. V pondelok 17. mája popoludní o 5. hod. Pavol Staník a Terézia Žembová.

Bohoslužby v kostole na Tulipáne.

Vo Svätodušnú nedeľu a Svätodušný pondelok bohoslužby v našom kostole budú ako inokedy v nedeľu a vo sviatok.

Vo štvrtok 27. mája máme sviatok **Božieho Tela**. V tento deň slávnostná procesia sa koná z hrubého kostola sv. Mikuláša. V našom kostole budú len tiché sv. omše o 7. hod. a o 10. hod. Večer litánie o 8. hod.

V nedeľu 30. mája pod oktávou slávnostná procesia Božieho Tela bude z nášho kostola na Tulipáne: ráno o 7. hod. prvá sv. omša; o 9. hod. druhá sv. omša, po nej procesia. Po procesii asi o 11. hodine bude tretia sv. omša.

Procesia Božieho Tela na Tulipáne pôjde týmito ulicami: z kostola Tolstého ulicou na ulicu Bratislavskú, potom Stalinovou do Ružovej a späť do kostola. Oltárikový budú postavené: v Tolstého ulici u pána Horváta, druhý na Stalinovej ulici u pána Žgančíka, tretí na Stalinovej ulici u pána Mrvu a posledný u Sestier Sv. Križa pri kostole.

Prosíme farníkov, aby cestu, kade pôjde procesia, usporiadali, okná ozdobili kvetami a vyvesili cirkevné zástavy.

Nakoľko maliari pracujú v kostole večer do pol ôsmej, večerné pobožnosti cez letnú dobu bývajú vždy o 8. hodine.

Ďalšie milodary na maľovanie kostola Najsv. Srdca Ježišovho na Tulipáne.

Rodina Jurova Kčs 300.—; N. N. 100.—; Rodina Velentínova 2000.—; pi Fridrichová 100.—; Rodina Solčányiova 1000.—; Rodina Tibenska 1500.— (obraz); Rodina Prihelova 500.—; pi Cuninková 100.—; pi Zimová 200.—; Rod. Sulová 500.—; Bohuznáma Agneska 500.—; Rodina Zelnikova 500.—; vd. Z. Mužiková 100.—; Margita Bösová 100.—; Rodina Kormútova 200.—; Rodina N. N. 500.—; Rodina Školníková 500.—; Rodina Fajnorova 250.—; pi N. N. 100.—; pi N. N. 100.—; Rodina Va 500.—; vd. Klára Rovenská (obraz sv. Kláry) 1500.—; Rodina Kollárova 500.—; Rodina Lonska 300.—; Rodina Osvaldova 1000.—; Rodina Steinhauzerova 100.—; Agnesa Chynoranská 150.—; Terézia Kontrová 500.—; Anna Kontrová 200.—; neb. Anton Vagner 500.—; ml. Anton Vagner 200.—; Rodina Kučerova 500.—; Agnesa H. 400.—; pi Sorádová 100.—; vd. Lehotová 100.—; Rodina Kolev Dimiter Ivanova 300.—; Rodina Kollárova 400.—; Rodina V. O. 1000.—; Rodina Bobekova 500.—; Rodina N. N. 500.—; Manželia Paľko a Anička 4000.—; Bínovský 100.—; Rodina N. N. 500.—; Rodina Bilčíkova 1000.—; Rodina Gašparíkova 500.—; Melišková 100.—; Bilková 100.—; N. N. 100.—; Rodina Behýlova 1500.—.

Srdečnú vďaku vyslovujem všetkým a Všemohúci Boh nech im to vynahradí mnohonásobne.

P. Quido J. Zámečník, O. F. M., správca fary.

POĎAKOVANIE.

Srdečne ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, ktorí odprevadili na poslednej ceste nášho drahého zosnulého **Štefana Gašparíka**, a ktorí kvetinami alebo akýmkoľvek iným spôsobom usilovali sa zmierniť náš hlboký žal.

Smútiaca rodina Gašparíkova.

FARA SV. DON BOSCA A SALEZIÁNSKE ORATÓRIUM NA KOPÁNKE.

Duševné hody na Kopánke 16. mája.

Panna Mária Pomocnica kresťanov je naša nebeská ochrankyňa. Na jej česť je postavený aj hlavný oltár v našom kostole. Každý rok koncom mája sme okázale slávievali jej sviatok. Tohto roku pre rozličné príčiny slávnosť Pomocnice kresťanov sme ustálili na svätodušnú nedeľu 16. mája popoludní.

PROGRAM:

O 16. hod. nástup všetkých náboženských spolkov a veriacich do kostola. Po požehnaní pôjde sprievod po Špačinskej ceste, po Jeruzalemskej ulici do chrámu sv. Mikuláša, kde sa zhromaždia nábožní ctitelia P. Márie z celého mesta a usporiada sa spoločná procesia so sochou Pomocnice kresťanov. Procesia ide hlavnými ulicami mesta cez Rybník na Kopánku, kde bude pri saleziánskom kostole slávnostná kázeň a pobožnosť.

Prosíme všetkých horlivých katolíkov, aby sa živo zapojili do osláv našej nebeskej Pomocnice, ktorá nás cez vojnu tak podivne chránila.

„Mária Pomocnica kresťanov, oroduj za nás!“ (300 dní odp.)

Panna Mária v Don Boscovej výchove.

V rozširovaní mariánskej úcty môžeme svätého Jána Bosca smelo postaviť vedľa sv. Bernarda a modernejšieho sv. Alfonza z Liguori. Pre Máriu chcel získať všetky srdcia, ale najmä srdcia svojich chlapcov. S veľkou horlivosťou usiloval sa vstúpiť do nich nežnú a synovskú lásku k Matke Božej. Vediač, čím bola Panna Mária pre veriacich všetkých storočí a pre neho samého, usiloval sa, aby si ju chlapci zamilovali ako najlepšiu Matku a k nej sa utiekali vo svojich potrebách.

Jeho úsilie privádzať mládež k Madonne bolo tým

väčšie, keďže si to žiadala sama preblahoslavená Panna. V jeho známych podivuhodných snoch často mu prejavila želanie, že chce, aby ju mladíci veľmi milovali a utiekali sa pod jej materinský plášť. Don Bosco bol verným tlmočníkom jej žiadosti. Kde len mohol, kázal o Madonne a o úcte k nej. Don Ceria v diele „Don Bosco v spojení s Bohom“ hovorí o ňom: „Myšlienka na Máriu, vzývanie Márie nikdy neumklo v srdci a na perách Don Bosca. Jeho jazyk vždy velebil slávy Panny Márie, staré i nové, usilujúc sa vliť do iných synovskú dôveru, ktorú k nej prechovával vo svojom srdci. Keď bol vzdialený od svojich chlapcov a nemohol im o Panne Márii rozprávať, písal im o nej. Z istého pútnického miesta napísal im v dlhom liste, ktorý celý prekypoval nežnou láskou k P. Márii, i toto: „... Prečo tu nemôžem mať všetkých svojich synov, aby som ich doviedol k nohám Panny Márie, obetoval jej ich, sveril ich všetkých pod jej mocnú ochranu a urobil ich podobných Dominikovi Saviovi alebo sv. Alojzovi... Keď im takto vyjadril svoj bôľ nad tým, že ich nemôže priviesť pred milostivý oltár Panny Márie, pokračuje: „Aby som našiel posilu pre svoje srdce, išiel som pred jej oltár a sľúbil som jej, že keď prídem do Turína, urobím, koľko len budem môcť, aby som vstúpil do vašich sŕdc lásku k Panne Márii.“

Sv. spoveď, sv. prijímanie a Madonna, to boli tri jeho najobľúbenejšie témy, ale zároveň i tri najúčinnnejšie prostriedky, ktoré sám užíval a chlapcom neprestajne odporúčal, ak sa chcú zachovať nevinní. Jeho zásadou bolo: Nech dieťa už v mladosti začne čerpať z prameňov radosti; ktorými sú: sv. spoveď, sv. prijímanie a pobožnosť k Panne Márii. Z nich má čerpať silu proti zlu a vytrvalosť v plnení každodenných povinností. Ony zabezpečia mládeži nadprirodzený život a udržia ho v nej. Keby sa aj nestala lepšia, tieto mocné prostriedky zachránia ju, aby neklesla.



Kružok mladíkov sv. Jána Don Bosca na Kopánke.

Na prvoprijímajúcich obetovali.

Katolícka jednota žien, odbočka na Kopánke z divadelných príspevkov zakúpila a darovala 25 párov bielych sandálov a 26 párov bielych pančúch a šaty v cene Kčs 6000.—. Bohuznáma 5 kusov zasklenených a zarámovaných obrázkov. Trnavčianka zo Švermovej ulice poštou poslala balík, v ktorom bolo 5 kusov dobre zachovaných čistých oblekov. Štefan a Mária P. poslali chlapčenské biele topánky a tričko. Gustáv Dovičič dvojce detské topánky. Jozefína N. cukríky. Rodina Borecká múku a margarín. Štefan Púček Kčs 500.—. Bohuznáma z mesta biele dievčenské šaty. Firma B. a spol. 4 chlapčenské košielky.

Pán Boh zaplať! Ostatných darcov uverejníme na budúce.
Rím.-kat. farský úrad na Kopánke.

Na stravovaciu akciu pre chudobné dietky na Kopánke obetovali.

Náš pán kuchár na 1. mája, keďže sa začína mariánsky mesiac, chcel predložiť chlapcom lepší pokrm. Chcel chcel, ale nebolo z čoho. Nič mu nepozostávalo, ako prílepkovanie odložiť na iný deň a uskrtnúť sa s riadnou každodennou stravou.

„Kde je núdza najväčšia, pomoc božia najbližšia“. Medzitým, čo rozmýšľa o zajtrajšom „jedálnom listku“ (bolo to 30. apríla večer o 9. hod.), zvoní telefon. Istý pán obchodník J. P. z mesta nám odkazuje, že sa mu neminuly ryby, ak chceme, môžeme si po ne poslať. O hodinu chlapci priniesli v koši vyše 20 kg veľkých rýb. Pán kuchár sa dal do práce a do rána pripravil a nasmažil toľko chutných rýb, že sa z nich nasýtilo 120 chlapcov. Pánu obchodníkovi srdečne ďakujeme.

Ďalej obetovali: Bohuznáma zo Štúrovej ulice listky na múku a na tuky. Anna Pukalovičová Kčs 100.—. Pavla Modrovičová Kčs 100.—. Anna Juráková Kčs 100.—. Katarína Potisková Kčs 500.—. Robert Senskovský Kčs 300.—. Juraj Vtáčnik 30 kg zemiakov. Amália Chudá 4 litre mlieka. Gašpar Chreno Kčs 50.—. Bernardína Mancová 2 pecne chleba. Filoména L. 14 vajčiek.

Pán Boh zaplať!

(Pokračovanie.)

Našly sa peniaze.

Nedávno istý robotník v Trnave stratil peňaženku, v ktorej mal mesačný plat Kčs 4.000.—. Peniaze našla chudobná deva a priniesla ich na farský úrad na Kopánke. Po krátkom vyšetrovaní sme sa dozvedeli, čie boly. Nábožná deva prijala len čiastku nálezného. Aj to obetovala na stavbu kostola. Keby bol peniaze našiel neverec, solva by ich bol vrátil. Na čo všetko je dobré náboženstvo, ktoré nás učí, že najdenú vec treba svedomite vrátiť!

POĎAKOVANIE.

Srdečne ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, ktorí odprevadili na poslednej ceste nášho drahého manžela a otca **Imricha Rampašeka**, a ktorí kvetinami alebo akýmkoľvek iným spôsobom zmiernili náš hlboký žal.

Smútiaca rodina.

POĎAKOVANIE.

Srdečne ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, ktorí odprevadili na poslednej ceste nášho drahého zosnulého otca **Vendelína Šticha**, a ktorí kvetinami alebo akýmkoľvek iným spôsobom usilovali sa zmierniť náš hlboký žal.

Smútiaca rodina Štichova.

Kostolné oznamy.

15. mája v sobotu pred Turicami večer od 7. do 8. hod. hodinová poklona pred prevelebnou sviatosťou Oltárnou pre ženy a dievčatá.

Pre mužov a mládencov hodinová poklona bude v noci od 10. do 11. hod. Cez pobožnosť sa bude spovedať.

16. mája na Turičnú nedeľu oslava P. Márie Pomocnice kresťanov, ktorej je zasvätený náš farský kostol na Kopánke. Sv. omše s kázňou sú o 7., 9. a 11. hod. Spoločné sv. prijímanie žien a dievčat je o 7. hod. Spoločné sv. prijímanie mužov a mládencov je o 9. hod.

17. mája na Svätodušný pondelok služby božie ako v nedeľu. Keďže na území našej farnosti máme 6 majerov, kde sa zdržujú aj sezonní robotníci a majere sú vzdialené od kostola 5—7 km, s dovolením biskupského úradu odbavíme občas služby božie na jednom-druhom majeri.

Na Svätodušný pondelok bude poľná sv. omša na Bertovom majeri o 10. hod. Tam sa sídu deputátnici a sezonní robotníci aj z Mníškeho, zo Zlatej Doliny, z Farárskeho a z Pekla. Spev pri sv. omši bude sprevádzať dychová hudba oratoriánov. Po sv. omši vykonáme modlitby za požehnanie zemskej úrody a za dažď.

Farský úrad na Kopánke.

Len oratóriu môžem dnes ďakovať,

že nie je zo mňa galgan, lump a postrach poctivých ľudí. Lebo — priznám sa — bol som na tej ceste. Žil som v takom prostredí. Takí boli moji kamaráti a takým by som sa bol stal i ja. Hrôza ma prejde, keď si na to pomyslím, ale zároveň sa ma zmocní aj sladký pocit radosti, že som sa predsa takým nestal. Moje šťastie, že som poznal cestu do oratória, ktoré ma zachránilo pred záhubou.

Zprvu som chodil doň iba cez plot trochu si „zakopať“. Od všetkého náboženského som utekal. Neskoršie, keď som videl pekný život mladíkov v oratóriu, začal som si hovoriť: Veď zo mňa môže byť aj poriadny človek. Odvtedy ma oratórium začalo ešte viac priťahovať. Stali sme sa priateľmi a naše priateľstvo sa so dňa na deň utvrdzovalo. Sráštli sme spolu. Tu som našiel dobrých priateľov, ktorí ma podporovali v snahe po lepšom živote. Naučili ma milovať seba, ľudí a Pána Boha. Kostol a sviatosti, ktoré mi boli prv také cudzie, staly sa mi prameňom radosti a útechy.

Dnes ďakujem Don Boscovi v mene všetkých šľachtyných mladíkov, ktorí boli účastní dobrodení saleziánskeho oratória, že založil toto spásonosné dielo, ktoré z nás urobilo do sveta súčích ľudí.

Oratórián.

Majiteľ, vydavateľ: Rímskokatolícky dekanský úrad pre obvod Trnava-mesto so sídlom v Trnave. Za redakciu zodpovedá Msgr. Dr. Ambróz Lazík. Tlačiareň: Spolok sv. Vojtecha. Časopis vychádza s povolením Apoštolskej administratúry v Trnave č. 2578/944 a Okr. národného výboru v Trnave č. 24336/1945. Redakcia-administrácia: Trnava, Seminárska ulica, číslo 4. Novinové výplatné povolené Pover. SNR pre pošty č. 72.634-1/1-1945.